

2014.gada 23.oktobrī

Sapnī es biju Luterāņu kalpotājs, kurš devās ar lidmašīnu uz kādu salu, kur vajadzēja notikt Ekumēniskās sadraudzības konferencei kopā ar Katoļu brāļiem.

Kad mēs gatavojāmies nolaisties uz salas, pēkšņi uz mums sāka šaut ! Tieši tāpat gribēja notriekt arī citas lidmašīnas, kuras lidoja uz konferenci. Daudzas lidmašīnas arī tika notriektas, un daudzi aizgāja bojā, taču neliels skaits tomēr paglābās un nonāca uz salas.

Tālāk Luterāņu un Katoļu brāļiem kādā Baznīcā pēc kārtas bija jāsaka sprediķis par viedokļu tuvināšanos un Ekumēnisko sadraudzību. Kad es savu visai draudzīgo runu biju beidzis, pēkšņi man pretī iznāca Kardināls Pujats un ar mīlestības pilnām acīm mani apkampa sakot: "Mans brāl...mans mīlais brāl...!"

Kad Kardināls to pateica, mēs tikām ietīti tādā kā Mīlestības segā vai eļļā ! Mēs raudājām kā bērni ekstāzē no Mīlestības Klātbūtnes ! Vienīgais ko mēs sacījām viens otram, bija - "...Mans brāl...! Mans mīlais brāl...!"

Ikreiz, kad mēs to pateicām, tikām gluži pārpildīti ar sajūsmu un raudājām ekstātiskas prieka asaras ! Salīdzinot ar šo stāvokli, visi mūsu iepriekšējie gudrie vārdi likās kā tukša grabēšana, par ko mums tagad bija mazliet kauns ! Dīvaini bija redzēt, kā mēs viens otru kā bērnus nēsājām uz rokām ! Sev par pārsteigumu, es nēsāju Kardinālu un Kardināls nēsāja mani ! Tas bija iespējams tikai neaprakstāmā Mīlestības Klātbūtnē, kas valdīja mūsu vidū ! Dieva Klātbūtnē garīgie tituli vairs neveidoja distanci starp cilvēkiem !

Visbeidzot es sapratu, ka visi šie ļaudis tagad sastāda nevis Ekumēnisko kopumu, bet gan izglābto kopumu, kuri ir izglābušies ienaidnieka uzbrukumos! Vajāšanu rezultātā sala ir mainījusi nosaukumu ! No Ekumēniskās salas, tagad tā ir pārtapusi Izglābto salā ! Sapņa beigas.